

L'Any de la Vida Consagrada

▶ Avui, dia 30 de novembre, diumenge primer d'Advent, comença l'Any de la Vida Consagrada convocat pel papa Francesc amb motiu dels cinquanta anys de la promulgació del decret *Perfectae caritatis* sobre l'actualització de la vida religiosa del Concili Ecumènic Vaticà II. L'Any de la Vida Consagrada es clourà el

dia 2 de febrer de 2016, festa de la Presentació del Senyor i Jornada de la Vida Consagrada. Amb aquest motiu Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir el passat divendres dia 28 a les 20.30 h una Vetlla de Pregària amb els religiosos i religioses presents a la nostra diòcesi de Terrassa. (Fotografia d'arxiu: Trobada del Sr. Bisbe amb religiosos i religioses, a Sant Cugat del Vallès l'any 2011).

GLOSSA

Construir esperançadament

Un noi i una noia que fa ja un temps que estan promesos i que, per qüestions laborals, viuen en una ciutat europea, han començat —tot pensant a casar-se el proper any— un curset prematrimonial al bisbat on resideixen. El temari del curset és ampli i abraça temàtiques molt diverses relacionades amb el matrimoni: fonaments bíblics, espiritualitat i pregària, sexualitat i matrimoni, el sagrament i la seva celebració, aspectes quotidians de la vida matrimonial... La metodologia, adequada als temes i a les persones, és molt participativa i activa i, alhora, variada i actual: ponències, qüestionaris, treball en grup, acompanyament personalitzat, un recés de cap de setmana... Imparteix el curs un equip integrat per especialistes en les matèries, preveres, matrimonis... Han assistit a les primeres sessions i n'estan contents. Pensen que mereix l'esforç que els demana i troben ben útils les nombroses sessions de què consta el curset, una bona preparació per a la nova etapa que, il·lusionadament i esperançada, volen començar. «Sóc jo qui us he escollit

a vosaltres i us he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre» (Jn 15, 16).

És tan important, la preparació! Per a qualsevol activitat física, per petita que sigui, s'insisteix en els estiraments. Per a qualsevol ocupació cal una formació, ja sigui un petit curset o molts anys d'estudis. En canvi, per a grans fets de la vida, com el matrimoni, hi ha tendència a llançar-s'hi. No es fa per mala voluntat, sinó per la sensació que l'amor i l'intens desig de viure junts ja suplirà qualsevol mancança o dificultat. Però el compromís matrimonial demana una preparació adequada a la seva grandesa i als compromisos que comporta; unes bases sòlides i duradores fonamentades en valors humans i cristians, en el mesuratge d'especialistes capacitats i en el testimoni de matrimonis amb experiència de vida familiar. I així es podrà pregar: «Vulgues apiadar-te de nosaltres dos, fes que arribem plegats a la vellesa. Llavors van afegir tots dos alhora: Amén, amén» (Tb 8,8).

Enric Puig Jofra, SJ

Ordenació de diaques

Aquest diumenge dia 30, primer diumenge d'Advent, a les 6 de la tarda a la Catedral, el Sr. Bisbe presideix la celebració de l'Eucaristia i confereix el Sagrat Orde del Diaconat als seminaristes Agustí Villalba, Walter Cifuentes, Arturo Fabregat, Guillem López, Andrés Ramírez i Hernán Urdaneta.

REMEU MAR ENDINS

Advent, temps d'esperança

Aquest diumenge comença el temps d'Advent i s'obre davant nostre un nou any litúrgic; un camí en el que caminem amb Crist, des de l'esperança i la preparació per a la seva vinguda (Advent) fins a la culminació de la seva obra: posar-ho tot en mans del Pare en el Regne de Déu (Jesucrist Rei de tot el món).

Diumenge passat us vaig parlar de l'Any de la Vida Consagrada, que avui comencem. I vaig fer referència a la visita que va fer als religiosos i religioses de les diòcesis catalanes l'arquebisbe franciscà José Rodríguez Carballo el dies 2 i 3 del maig passat.

Doncs bé, Mons. Carballo va parlar als religiosos d'una cosa que també val per a tot cristià i tota cristiana, adaptant-ho, és clar, a la pròpia vocació i a l'estil de vida de cada persona segons la vocació que hagi escollit. Prenc del butlletí *Horeb* tres paraules clau.

Primera paraula: romandre fidels, posar Jesús en el centre de la nostra vida, no com una idea, sinó com una persona. Segona paraula: conèixer Crist per a estimar-lo, perquè només estimant-lo el seguirem i assumirem l'Evangeli com una forma de vida. Tercera paraula: recordar les paraules que vàrem pronunciar un dia, quan vàrem dir sí al Senyor i ens vàrem comprometre a seguir-lo.

Ell indicava a partir d'aquí tres crides suggerents:

1. Cridats a ser persones de fe. La fe entesa no sols com l'adhesió intel·lectual a unes veritats, sinó sobretot com l'adhesió del cor a una persona, Crist. La fe és trobada i seguiment de la persona de Jesús que porta a una confiança absoluta, però no exempta de preguntes.
2. Cridats també a manifestar la bellesa del seguiment de Crist en la vida fraterna. Convé cultivar l'espiritualitat de comunió, i ser homes i dones experts en humanitat, cadascú en el seu camí, segons la seva vocació: vida familiar, comunitat cristiana, comunitat de treball, etc.
3. I tercera crida, molt pròpia del temps d'Advent: cridats a ser homes i dones d'esperança. I això des de la certesa de l'acompliment de les paraules del Senyor: «No tingueu por, jo sóc amb vosaltres». Una esperança que neix d'Aquell per a qui res no és impossible. I que s'expressa en aquesta confessió de sant Pau: «Sé de qui m'he fiat.»

«Un religiós sense esperança —va dir el pare Rodríguez Carballo— viu un purgatori pesat i fa que la vida dels altres també ho sigui». He d'afegir que en la reunió del juliol passat, els bisbes de les diòcesis catalanes ens reunirem amb els responsables de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC), i amb ells vàrem reflexionar sobre els objectius generals de l'Any de la Vida Consagrada, així com les activitats previstes a les nostres respectives diòcesis. Aquesta és la meua primera petició, en sintonia amb l'Advent que avui comencem: Estimats religiosos i religioses, sigueu entre nosaltres testimonis de l'esperança cristiana.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

LLUÍS SERRA I LLANSANA

Crida de Déu a la vida consagrada

Arran dels 50 anys del Decret conciliar *Perfectae Caritatis*, sobre la renovació de la vida religiosa, el papa Francesc ha convocat per a tota l'Església l'Any de la Vida Consagrada, que comença avui i acabarà el 2 de febrer de 2016. «És un any per fer arribar a la comunitat cristiana la crida de Déu a la vida consagrada i a la societat un rostre profètic i joïós de servei i misericòrdia, especialment amb els que més pateixen», afirma el G. Lluís Serra, marista, secretari general de la Unió de Religiosos de Catalunya.

Quin moment viu la vida religiosa?

El decreixement numèric no ofega el sentit i l'alegria de la vida religiosa. Déu continua cridant. Cal fer arribar la seva veu i escoltar-la. La comunitat cristiana ha de fer propostes vocacionals. Vivim en el cor de la societat com a llevat dels valors evangèlics. Demanem a Déu ser sants i testimonis del seu amor i compromís entre els homes i les dones.

Com viurà aquest any?

Voldria accentuar la centralitat del Crist i viure una dinàmica de sortida que consolidi la presència com a Església en la societat i, especialment, en les perifèries. Quan una persona viu ancorada en l'essencial, l'alegria brolla espontàniament del seu interior. Observo en la vida consagrada, amb les seves llums i ombres, homes i dones que viuen la joia de la comunitat i del servei als altres.

El lema de l'any és «Evangeli, profecia, esperança». És això la vida consagrada?

Un resum molt encertat. El seguiment de Jesús a la llum de l'Evangeli ens porta a la profecia —anunci de fraternitat i denúncia de la injustícia— i a l'esperança que el regne de Déu s'obre pas malgrat les nostres limitacions.

Òscar Bardají i Martín

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Comienza el Año de la Vida Consagrada

«La Iglesia y el mundo necesitan este testimonio del amor y de la misericordia de Dios. Los consagrados, los religiosos, las religiosas son el testimonio de que Dios es bueno y misericordioso», afirmaba el papa Francisco mientras recordaba el anuncio de un año dedicado de modo especial a la vida consagrada en el 50 aniversario del decreto *Perfectae Caritatis* del Concilio Vaticano II.

El lema de este evento que hoy se inicia, son las palabras: «Evangeli profecia y esperanza». Estas palabras nos convoca a: Vivir lo esencial y lo pequeño, realizar la acción valiente del humilde en que Dios se fija, testimoniar la belleza del seguimiento de Cristo. Vivir el presente con pasión, enraizados en el pasado y, llevados por el Espíritu, con la mirada puesta en el futuro. Vivir en la alegría, en la profecía, en el servicio.

«Es necesario rezar para que muchos jóvenes respondan "sí" al Señor que les llama a consagrarse totalmente a Él para un servicio desinteresado a los hermanos; consagrar la vida para servir a Dios y a los hermanos.»

María y José, «que, como padres de Jesús, fueron los primeros en ser consagrados por Él y en consagrar su vida a Él», nos acompañan en este camino.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

HECHOS DE VIDA

«No todo acaba en cenizas»

La Zaranda celebra sus 40 años con la obra teatral *El grito en el cielo*. Pasó por América y la Bienal de Venecia e intenta plantar cara a este mundo deshumanizado y sin capacidad para la trascendencia.

El elenco andaluz denuncia «esta **civilización meramente tecnológica** que sólo valora lo que es útil para su perverso engranaje».

El director Paco de la Zaranda y el autor Eusebio Calonge sitúan la acción en un geriátrico: personas mayores, enfermas, soñolientas, aparcadas... con el alma a la intemperie. Es la vejez, la decrepitud y la muerte.

- «Parece que se trata de morir como se vive: **sin sentido**.
- Sedados, narcotizados por todos los juguetitos tecnológicos que nos rodean y que nos dejan **al margen de lo esencial**.
- Nosotros contamos experiencias. La obra teatral es un **misterio** que intenta alumbrar lo **invisible** que está en nuestro interior.
- Nunca sabemos dónde acaba la razón y comienza lo **inexplicable**.
- Perseguimos la idea de que **no todo acabe reducido a cenizas**, sean de un cementerio o de un horno crematorio.»

En una sociedad ciegamente materialista surge el **grito**, que la filósofa que ejerció en España, Francia y Suiza, María Zambrano, creyente ella, Premio Príncipe de Asturias, repetía: «**El grito... salía del alma**», de lo más profundo del ser, y no de una agitación epidérmica.

Es la **dignidad** de la persona humana y de su **trascendencia**.

J. M. Alimbau

Un signo de esperanza

La experiencia de algunos personajes bíblicos se puede aplicar a todo ser humano. El sentido de nuestra existencia no se limita a cuanto nos sucede en esta vida, sino que procede de un plan anterior a nuestra concepción. No hemos sido engendrados por azar, sino por una decisión del propio Dios. No somos un producto de la casualidad, sino de la voluntad de Dios. Mi existencia no es un hecho fortuito, sino un designio de Dios.

Esta paradoja bíblica, en la que mujeres sin capacidad para concebir se convierten en madres de los ungidos de Dios, culmina en la figura de María de Nazaret. Creer que una virgen puede ser madre significa que para Dios es posible lo que es imposible para los hombres (Lc 1,37). Este es el mensaje que nos interpela y, a la vez, es un auténtico motivo de esperanza. Existe otro tipo de fecundidad que supera las limitaciones humanas.

Al vivir esta esperanza, brota agua de la roca, el desierto se convierte en vergel, una estéril da a luz, la cruz es una victoria, la muerte se transforma en vida, el pecado se convierte en gracia, y una virgen concibe al Hijo de Dios.

Josep Otón
La mística de la Palabra,
Editorial Sal Terrae

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

1. ■ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 / SI 121 / Mt 8,5-11]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, màrtirs (jesuïtes); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.
2. ■ **Dimarts** [Is 11,1-10 / SI 71 / Lc 10,21-24]. Sant Silvà, bisbe; beata Maria-Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.
3. □ **Dimecres** [Is 25,6-10a / SI 22 / Mt 15,29-37]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.
4. ■ **Dijous** [Is 26,1-6 / SI 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i doctor de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps.
5. ■ **Divendres** [Is 29,17-24 / SI 26 / Mt 9,27-31]. Sant Dalmau o Dalmai (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem.
6. ■ **Dissabte** [Is 30,19-21.23-26 / SI 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Carme Sallés (Vic 1848 - Madrid 1911), fund. Concepcionistes missioneres de l'Ensenyament (RCM).
7. ■ † **Diumenge vinent**, II d'Advent (lit. hores 2a setm.) [Is 40,1-5.9-11 / SI 84 / 2Pe 3,8-14 / Mt 1,1-4]. Sant Ambròs o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església.

DIUMENGE I D'ADVENT

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 63,16b-17.19b;64,2b-7)

Vós, Senyor, sou el nostre pare, el vostre nom és, des de sempre, El-nostre-redemptor. Senyor, ¿per què deixeu que ens desviem dels vostres camins, que els nostres cors s'obstinin a no creure en vos? Reconcilieu-vos amb nosaltres per amor dels vostres servents, per amor de les tribus que heu pres per heretat. Oh, si esquinçéssiu el cel i baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes. Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu, fora de vos, que salvés els qui esperen en ell. Vós veníeu a trobar els qui feien el bé i es recordaven dels vostres camins.

Però ara us heu disgustat amb nosaltres, que hem pecat i ens hem rebel·lat sempre contra vos. Tots som semblants a persones impures, cap de les nostres bones obres no és més que la roba tacada d'impureses. Ens marcim tots nosaltres com la fulla caiguda i les nostres culpes se'ns emporten com el vent. No hi ha ningú que invoqui el vostre nom, que es recolzi en vos en desvetllar-se, perquè ens heu amagat la vostra mirada i ens abandoneu a les nostres culpes. Però enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; nosaltres som l'argila i vos, el terrisser; tots som obra de les vostres mans.

▶ Salm responsorial (79)

R. *Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.*

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R. Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi / sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vos doneu la força. / No ens apartarem mai més de vos; / guardeu-nos vos la vida / perquè invoquem el vostre nom. R.

Tots els temps convergeixen en Crist. Cúpula de la famosa Kariye Djami d'Is-tanbul (Turquia)

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,3-9)

Germans, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor. Sempre beneeix Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que us ha donat en Jesucrist. De tot us ha enriquit en ell: de tot do de paraula i de coneixement.

El testimoni que doneu de Crist s'ha refermat tant entre vosaltres que no us manca cap mena de do, mentre viviu esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor. Ell també us mantindrà ferm fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irrepreensibles. Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 13,33-37)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu. L'home que se'n va a terres llunyanes, sortint de casa deixa els seus criats responsables de les tasques que confia a cadascun, i al porter li recomana que vetlli. Igual heu de vetllar vosaltres, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de casa; no sabeu si vindrà al vespre, a mitjanit, al cant del gall, a la matinada. El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 63,16b-17.19b; 64,2b-7)

Tú, Señor, eres nuestro padre, tu nombre de siempre es «Nuestro redentor». Señor, ¿por qué nos extravías de tus caminos y endureces nuestro corazón para que no te tema? Vuélvete, por amor a tus siervos y a las tribus de tu heredad. ¡Ojalá rasgases el cielo y bajases, derritiendo los montes con tu presencia! Bajaste, y los montes se derritieron con tu presencia. Jamás oído oyó ni ojo vio un Dios, fuera de ti, que hiciera tanto por el que espera en él. Sales al encuentro del que practica la justicia y se acuerda de tus caminos.

Estabas airado, y nosotros fracasamos: aparta nuestras culpas, y seremos salvos. Todos éramos impuros, nuestra justicia era un paño manchado; todos nos marchitábamos como follaje, nuestras culpas nos arrebatában como el viento.

Nadie invocaba tu nombre ni se esforzaba por aferrarse a ti; pues nos ocultabas tu rostro y nos entregabas en poder de nuestra culpa. Y, sin embargo, Señor, tú eres nuestro padre, nosotros la arcilla y tú el alfarero: somos todos obra de tu mano.

▶ Salmo responsorial (79)

R. *Oh Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.*

Pastor de Israel, escucha, / tú que te sientas sobre querubines, resplandece. / Despierta tu poder y ven a salvar-nos. R.

Dios de los ejércitos, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña, / la cepa que tu diestra plantó, / y que tú hiciste vigorosa. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti; / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,3-9)

Hermanos: La gracia y la paz de parte de Dios, nuestro Padre, y del Señor Jesucristo sean con vosotros.

En mi acción de gracias a Dios os tengo siempre presentes, por la gracia que Dios os ha dado en Cristo Jesús. Pues por él habéis sido enriquecidos en todo: en el hablar y en el saber; porque en vosotros se ha probado el testimonio de Cristo. De hecho, no carecéis de ningún don, vosotros que aguardáis la manifestación de nuestro Señor Jesucristo. Él os mantendrá firmes hasta el final, para que no tengan de qué acusaros en el día de Jesucristo, Señor nuestro. Dios os llamó a participar en la vida de su Hijo, Jesucristo, Señor nuestro. ¡Y él es fiel!

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 13,33-37)

En aquel tiempo, dijo Jesús sus discípulos:

«Mirad, vigilad: pues no sabéis cuándo es el momento. Es igual que un hombre que se fue de viaje y dejó su casa, y dio a cada uno de sus criados su tarea, encargando al portero que velara. Velad entonces, pues no sabéis cuándo vendrá el dueño de la casa, si al atardecer, o a medianoche, o al canto del gallo, o al amanecer; no sea que venga inesperadamente y os encuentre dormidos. Lo que os digo a vosotros lo digo a todos: ¡Velad!»

COMENTARI

L'Advent és espera, esperança, vetlla

El món, la història encara no s'han acabat. Res no quedarà tal com és. El futur és, com el present, alhora llum i fosc. Però el nostre futur és Crist. Ha vingut i tornarà; sempre és el qui ve. I nosaltres esperem el seu dia, el seu Advent, adveniment. Advent vol dir arribada: la vinguda de Crist en la veritat i la claredat. I Déu ens espera: ens dona el temps present com a temps de gràcia, com a camí cap al futur. «Jo sóc el camí», ens diu Crist. Hi ha esdeveniments del futur que ens poden influir. Però el gran esdeveniment que esperem no té cap data en el nostre calendari. «No sabeu quan vindrà el temps decisiu». «Fins que no tornarà l'amo de casa», és el temps de l'espera: visquem

amb responsabilitat el moment present, tot mirant el Senyor que vindrà en el seu dia. Llavors vindrà el Senyor sobre els núvols del cel amb gran poder i majestat. Vetlleu perquè no sabeu quan vindrà l'amo de casa. «Vetlleu!»

Comptem amb la teva vinguda, Senyor? De debò t'estem esperant? Estem disposats a treballar pel Regne de Déu? ¿O bé estem ensopits en l'anar fent sense gaire il·lusió que el nou Advent ens canviï l'actitud passiva i ens faci més comunitaris? Estiguem alerta, pregant! Així experimentarem la presència salvadora del Senyor.

La vigilància permanent és la resposta fonamental que cal donar al Senyor que ve. L'Advent és un temps de la gran esperança que prové de la fe. Però l'amor és la força de l'esperança que ens fa ca-

minar. L'esperança cristiana ens fa capaços de remuntar les tragèdies humanes. Els cristians hauríem de saber interpretar els moments més foscos de la història com a signes d'alliberament. I tot seguit recolzar tots els projectes d'alliberament humà impulsats pels homes i les dones d'arreu del món.

La perspectiva de la vinguda del Senyor esperona el desig i la voluntat de caminar i de treballar. Com més confiem en Aquell que esperem, més sentirem la joia d'esperar l'alliberament que ell porta a tota la humanitat, tan inclinada al pessimisme. Desvetllem l'esperança i sortim a trobar el Senyor. Que no ens passi de llarg perquè no l'hem esperat.

Ignasi Ricart, claretià

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 29, a les 19 h. Al Teatre Principal de Terrassa, participa en l'entrega dels premis Terrassenc de l'Any, atorgats pel Centre Cultural el Social.

Aquest diumenge dia 30, a les 18 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral i confereix el sagrat orde del Diaconat a sis seminaristes de la diòcesi.

Dilluns dia 1, a la tarda. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Menna a Sentmenat.

Dimecres dia 3, matí i tarda. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Menna a Sentmenat.

Dijous dia 4, a les 19 h. Presideix la reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Divendres dia 5, a les 17.30 h. Beneeix les noves instal·lacions de Càritas Diocesana a Sabadell.

Dissabte dia 6, a les 19 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix amb motiu dels 200 anys del naixement de sor Maria Rafaela, fundadora de les Missioneres dels Sagrats Cors.

Diumenge dia 7, a les 12 h. Celebra la Missa estacional en la Visita Pastoral a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell.

A les 22 h. Participa en la Vetlla de la Immaculada a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè de Barcelona amb els joves de la Província Eclesiàstica.

NOTÍCIES

Inici de ministeri de rector de l'església del Cor de Maria a Sabadell. El dissabte dia 1 de novembre, Solemnitat de Tots Sants, Mons. Saiz Meneses va presidir a la 1 del migdia la celebració de l'Eucaristia a l'església de l'Immaculat Cor de Maria a Sabadell amb motiu de presentació de Mn. Silvio Torregrossa com a nou rector. Va coincidir amb l'acte del desè aniversari de l'Adoració diürna del Santíssim.

Cadena de pregària per les Vocacions

Aquest diumenge dia 30 de novembre és el darrer dia de la Cadena de pregària per les Vocacions, assignat a la diòcesi de Terrassa. Consisteix en fer una estona de pregària (personal o en família) oferint-la per les vocacions. Podeu comunicar-ho a cadenapregaria@gmail.com o bé www.cadenadepregariaterrassa.com

El Sr. Bisbe auxiliar inaugura una exposició sobre espais de culte. El dimecres 5 de novembre, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, es reuní amb el Consell Interreligiós de Terrassa i va inaugurar l'exposició «Espais de culte a Catalunya», instal·lada a l'Església evangèlica Betel. L'exposició passà després al casal Maria Auxiliadora, a Terrassa mateix.

Inauguració de pintures sobre els màrtirs franciscans a Granollers. El dijous dia 6 de novembre, memòria dels màrtirs del segle xx a Espanya, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va presidir la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Antoni de Pàdua de la ciutat de Granollers, regentada pels Frares Franciscans Menors Conventuals. El Sr. Bisbe beneí la col·locació al temple d'unes pintures que representen el beat Alfonso López i els seus companys. Són els sis màrtirs del convent de Granollers en temps de la persecució religiosa del segle a Espanya, beatificats pel papa sant Joan Pau II el dia 11 de març de 2001.

Mons. Saiz Meneses clausura una trobada ecumènica a Terrassa. El dissabte dia 8 de novembre, a la

parròquia de la Sda. Família, Mons. Saiz Meneses va participar en una trobada ecumènica de llarga tradició a Terrassa. Durant el matí tingué lloc la reflexió compartida sobre el text del Pare Nostre. El Sr. Bisbe clausurà el treball. Després tots els assistents varen compartir un àpat fraternal, una paella ecumènica.

Confirmacions a Llinars del Vallès. El dissabte dia 8 de novembre, a les 8 del vespre, Mons. Josep Àngel Saiz, bisbe de Terrassa, va celebrar l'Eucaristia a la parròquia de Santa Maria del Prat a Llinars del Vallès i va administrar el sagrament de la Confirmació a 8 joves d'aquella parròquia.

AGENDA

Missa estacional a Sentmenat. El dia 8 de desembre, solemnitat de la Immaculada Concepció, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, celebrarà la Missa estacional a la parròquia de Sant Menna de Sentmenat en l'inici de la Visita Pastoral.

Ordenació de diaca. El dilluns dia 8 de desembre, solemnitat de la Immaculada Concepció, Mons. Salvador Cristau Coll, bisbe auxiliar, celebrarà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Esteve de la Garriga i conferirà el sagrat orde del diaconat al Sr. Josep M. Fernández Sabaté.

REMAD MAR ADETRO

Adviento, tiempo de esperanza

Comienza este domingo el tiempo de Adviento y se abre ante nosotros un nuevo año litúrgico; un camino en el que caminamos junto a Cristo, desde la esperanza y la preparación para su venida (Adviento) hasta la culminación de su obra: ponerlo todo en manos del Padre en el Reino de Dios (Cristo Rey del universo).

El domingo pasado reflexioné sobre el Año de la Vida Consagrada, que iniciamos hoy. Y traté de la visita que hizo a los religiosos y religiosas de las diócesis catalanas el arzobispo franciscano José Rodríguez Carballo los días 2 y 3 del pasado mes de mayo.

Pues bien, Mons. Rodríguez Carballo habló a los religiosos de algo que vale también para todo cristiano y toda cristiana, adaptado por supuesto a la vocación propia y al estilo de vida de cada persona según la vocación que haya escogido. Tomo del boletín *Horeb* tres palabras clave.

Primera palabra: permanecer fieles, poner a Jesús en el centro de nuestra vida, no como una idea, sino como una persona. Segunda palabra: conocer a Cristo para amarlo, porque sólo amándolo lo se-

guiremos y asumiremos el Evangelio como una forma de vida. Tercera palabra: recordar las palabras que pronunciamos un día, cuando dijimos sí al Señor y nos comprometimos a seguirle.

De ahí él indicaba tres llamadas sugerentes:

1. Llamados a ser personas de fe. La fe entendida no sólo como la adhesión intelectual a unas verdades, sino sobre todo como la adhesión del corazón a una persona, Cristo. La fe es encuentro y seguimiento con la persona de Jesús que lleva a una confianza absoluta, pero no exenta de preguntas.
2. Llamados también a manifestar la belleza del seguimiento de Cristo en la vida fraterna. Conviene cultivar la espiritualidad de comunión, y ser hombres y mujeres expertos en humanidad, cada uno en su camino, según su vocación: vida familiar, comunidad cristiana, comunidad de trabajo, etc.
3. Y tercera llamada, muy propia del tiempo de Adviento: llamados a ser hombres y mujeres de esperanza. Y esto desde la certeza del cum-

plimiento de las palabras del Señor: «No tengáis miedo, yo estoy con vosotros». Una esperanza que nace de Aquel para el cual nada es imposible. Y que se expresa en esta confesión de san Pablo: «Sé de quien me he fiado.»

«Un religioso sin esperanza —dijo el padre Rodríguez Carballo— vive un pesado purgatorio y hace que la vida de los demás también lo sea». He de añadir que en la reunión del pasado mes de julio, los obispos de las diócesis catalanas nos reunimos con los responsables de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC), con los que reflexionamos sobre los objetivos generales del Año de la Vida Consagrada, así como las actividades previstas en nuestras diócesis respectivas. Esta es mi petición primera, en sintonía con el Adviento que hoy comenzamos: Estimados religiosos y religiosas, sed entre nosotros testigos de la esperanza cristiana.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa